

የነቃ ህብረተሰብ ፣አገርና ሕዝብ ይታደጋል!

በየትኛውም ጊዜና ወቅት በራሱ የማይተማመንን የህብረተሰብ ክፍል፣መንታ ምላስ የተሸከመ ግለሰብ እንደከብት ይነዳዋል!

-በየምንኖርባቸው ሀገራት ያሉት ነዋሪ ህዝቦች በትምህርትም ሆነ በሥራ የሚያገኙትን የትምህርት ማዕረግ ፕሮፌሰርም ሆነ ዶክተር፣ኢንጂነርም ሆነ ጄነራል ወዘተ በተወሰነ ሁኔታ ብቻ ይጠቀሙበታል።

በሥራቸውም ሆነ በተለያዩ ቦታዎች ሥብሰባም ሲካሄድም ሆነ ሌላም፣ሌላም ነገሮች ሲከናወኑ፣የትምህርት ማዕረግ አለን ብለው ራሳቸውን ከተራው ሕዝብ ሳያርቁ፣ተራውም ሕዝብ የተለዩ ቦታ ሥጥቶ የቅፅል ሥማቸውን ዶክተር ኢንጂነር ወዘተ ብሎ ሳይጨምር በስማቸው ብቻ በመጥራት ቅርበትን ይፈጥራል። ይህን ዓይነት መቀራረብን ፈጥረው ሀሳብ ለሀሳብ በመለዋወጥ ሥራቸውን ያቀላጥፋሉ።

ወደ እኛ አገር ሥንመጣ ማዕረጉ ያላቸው ሠዎች ሳይሆኑ ተሰብሳቢዎቹ(ታዳሚዎቹ) ካላቸው የነቃት ደረጃ የተነሳ፣ ቦታውም ይሁን አይሁን ተሸቀዳድመው አክብሮቱን (በተለምዶ በሀብታምና በድሀ መካከል እንደሚያደርጉት) ከሚገባው በላይ አሳብጠውና ለጥጠው ያቀርቡታል።

ተሰብሳቢዎቹም ለባለማዕረጎቹ በሚለግሷቸውና በሚከቧቸው ከመጠን ያለፈ አክብሮት፣ ወደድንም ጠላንም አላስፈላጊ ልዩነት እንዲፈጠር ያደርገዋል። ይህም እብጠትን ይገነባል። ተሰብሳቢዎቹም ሳይጤኑ በተዘዋዋሪ ራሳቸው ያመቻቹትን የቦታችነት አባዜ ይሸከሙታል።በዚህ የተነሳ ከህብረተሰቡ ለዩት እንዲሉ ሥላፀደቅንላቸው መድረኩን ሙሉ በሙሉ ይቆጣጠሩታል።ምሳሌ ቢያስፈልግ “ፕሮፌሰር፣ዶክተር፣የሚያጓጓና የሚያስቀና ኑሮውንና ደመውዙን ጥሎ ለህዝቡ ነፃነት ሲል በርህ የገባው፣ ምትክ የማይገኝለት፣ፋኖው አርበኛ ብርሀኑ ነጋ” ትልቅ ምሳሌ ነው።

በዚህ መልክ ከካብን በኋላ፣ “ወደ የገባን አህያ ቢጭኑት አይክፋው” ነውና፣ተሰብሳቢዎቹ የቦታችነታቸውን ተቀብለው፣ተሸማቀውና ኮስምነው ይቀመጡና ከመጀመሪያ እስከመጨረሻ ሠማይ የተሰቀሉት ትልቅ ሠው የሚናገሩትንና የሚጭኑትን ጭነት ሙሉ በሙሉ ተሸከሞ ቤቱ ይገባል።

እንዲህ ዓይነቱ ኋላ ቀርነት አንድ ቦታ ላይ ማከተም አለበት፣እንብሰል እንላለን።በተለይ በአገር ጉዳይ ላይ ሀብት ላለውና ተማርኩ ለሚለው የህብረተሰብ ክፍል የምናሳየው ከልክ ያለፈ አጎብዳጅነት መገታት አለበት።

ይህ ሁሉ የሚሆነው ውጭ አገር በሚኖረው አይኑን መክፈትና መንቃት ለማይፈልገው፣ አልነቃም ብሎ በሚደነባበረው መካከል ነው።ለኢትዮጵያ መዳከምም ተጠያቂው ይህ ደካማ የህብረተሰብ ክፍል ነው።

የኢትዮጵያም አንድነትም ሆነ የኢትዮጵያ ህልውና አጠያያቂ ሁኔታ ላይ የወደቀው፣ ይህ ግለሰብን እንደፈጣሪ እያመለከ የእውር የድንብሩን በደመ ነፍስ እየተጓዘ ጭንቅላቱን ማሰራት የተሳነውና የበታችነትን አባዜ በፈቃዱ የተቀበለው ፣አልነቃ ብሎ ያሥቸገረው፣ በወሬና በአሉባልታ የሚነዳው የህብረተሰብ ክፍል ነው።

ይህ ማሰብ የተሳነው የህብረተሰብ ክፍል፣ጌቶቹ “ተሳደብ” ብለው ሲልኩት የሚሳደብ፣ “በጥብጥ” ሲሉት የሚበጠብጥ፣”አፍርስ” ሲሉት የሚያፈርስ፣ባርነትን በወዶ ገባነት ተቀብሎ፣የመከተል አባዜ የተጠናወተው ክፍል ነው።

ለዚህ የህብረተሰብ ክፍል ፣አገርም አገር፣ሕዝብም ሕዝብ እንዳይሆን ግራ የተጋባና የተመሰቃቀለ ሁኔታ የፈጠሩበት ጠላቶቹ ፣በሥልጣን ጥማተኝነት የተሳከሩት መሰሪ መሪዎቹ መሆናቸውን የነቃ ዕለት፣ አገሩንም አገር፣ሕዝቡንም ሕዝብ አድርጎ እንደሚታደግ አንጠራጠርም።

የሰማነውን በልቦናችን ያሳድረው
ሸንቁጥ በላቸው